

WOENSDAG 3 FEBRUARI 2010

NHO WF

Naar de Weissensee, tot onze poten er vanaf vriezen

DOOR CONNIE VERTEGAAL

ZWAAG - Maanden zijn ze al in training, het doel ligt nu in het verschiet. Vrijdag reizen de tien bewoners van trainingscentrum Swaech naar Oostenrijk. Daar lonkt het gitzwarte ijs van de Weissensee.

Trainingscentrum Swaech is een huis van zorginstelling RIBW waar jongeren met autisme leren zelfstandig te wonen. Vincent van der Laan heeft de schaatskoorts in het huis aan de Paardenweide in Zwaag aangewakkerd. Hij schaatst al jaren bij de schaatstraininggroep van de Hoornse ijsclub. Hartje zomer kwam hij op het idee om met de medebewoners naar de Weissensee te gaan. „Ik geloof dat het toen 30 graden was.” Orthopedagoge Linda Rollenberg van trainingscentrum Swaech klonk dit als muziek in de oren. Zij is ook schaatsfanaat.

Het plan was leuk, maar hoe zo'n reisje te betalen? De meeste bewoners van trainingscentrum Swaech - allen jongemannen vanaf 18 jaar - hebben geen betaald werk. Sommigen studeren, sommigen hebben een wajong-uitkering en doen vrijwilligerswerk. Na een bijdrage voor de huur en het eten blijft er maar weinig over. Bij de opening van het huis in oktober gingen de bewoners met de pet rond voor de schaatsreis en vorige week kregen ze 2.000 euro van de serviceclub Lions. Rollenberg: „Hiermee kunnen we de kosten voor de jongens drukken.” Ook kreeg de groep knalrode schaatspakken van Hunter met korting. De groep schaatst op 12 februari, op de laatste dag van hun

week durende verblijf in Oostenrijk op de Weissensee. Minimaal 50 kilometer is het doel, voor sommige jongens is 100 kilometer misschien haalbaar. „We zien het wel”, zegt Rollenberg. Vincent van der Laan: „We gaan door tot onze poten er vanaf vriezen.”

De schaatsvakantie is goed voor het groepsgevoel. „Dit schept een band”, zegt Rollenberg. „Sporten, grenzen verleggen is voor iedereen goed. Maar voor deze jongens misschien nog wel extra. Iets doen waarvan je nooit dacht dat je het zou kunnen, daar krijg je zelfvertrouwen van.” De trainingen op de schaatsbaan blijken bovendien een prima plek voor een therapeutisch gesprek. Rollenberg: „Als ik in een kantoor ga zitten voor een een-op-een gesprek dan komt er meestal weinig uit. Schaatsend, maar ook op de fiets of hardlopend of wandelend praten de jongens veel makkelijker.”

In de groep blijken een paar schaatstalenten te zitten. Schaatstrainer Hinke Zoodma kwam naar de Hoornse ijsbaan om de jongens een training te geven. Rollenberg: „Ze stond versteld hoe goed ze haar instructies opvolgden. Een van de jongens had binnen vijf minuten pootje over onder de knie. Dat had ze nog nooit meegemaakt. Maar dat hebben deze jongens. Als je ze een hele duidelijke opdracht geeft, voeren ze die precies uit.” Als de ijsbaan in maart dichtgaat moet er een alternatieve uitdaging komen, vindt Linda Rollenberg. Vincent heeft al een idee: „We gaan fietsen rond het IJsselmeer.”

Een deel van de schaatsploeg van trainingscentrum Swaech die de Weissensee gaat bedwingen.

FOTO HDC MF